

Szeretetével jön felém Istenem. (Zsoltár 59, 11)

Mt 9,9-13

Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy embert a vámszedő helyen ülni, akit Máténak hívtak, és így szólt hozzá: Kövess engem! Az felkelt, és követte őt. És történt, amikor Jézus asztalnál ült a házban, hogy sok vámszedő és bűnös jött, és odatelepedett Jézushoz és az ő tanítványaihoz. Meglátta ezt a farizeusok, és szóltak tanítványainak: Miért eszik a ti mesteretek vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? Ő pedig, amikor ezt meghallotta, így szólt: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Menjetek, és tanuljátok meg, mit jelent ez: „Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot.” Mert nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.

A jól ismert történetből egy olyan részleten akadt meg most a figyelmem, amin eddig még sohasem: Jézus ezt mondja a farizeusoknak: *Menjetek, és tanuljátok meg, mit jelent ez: „Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot.”* Miért mondja Jézus, hogy menjetek el?

Régebben mindig átsiklott ezen a kifejezésen a figyelmem. Inkább az előtte és utána levő mondataira koncentráltam Jézusnak: *Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek... Mert nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.*

Talán egy kicsit úgy is voltam vele, hogy ez csak amolyan lekoptató szöveg, mintha azt mondaná: Hagyjatok békén, vagy guglizz rá a telefonodon, hogy mit jelent az irgalom szó... szóval valami, ami egy kicsit gorombán küldi el a kötekedőket. Ez már csak azért is érthető lenne, mert ez a bűn-megbocsájtás dolog pont az előző történetben már előjött: Jézus megmutatta, hogy neki van hatalma, jogosultsága a bűnök megbocsájtására. „Szálljatok már le rólam! Menjetek, nézzétek meg nem vagyok-e Jeruzsálemben!”

Ahogy azonban jobban ránéztem, kicsit azt is érteni próbálva, hogy az eredeti görög verzióban mit is jelent ez a kifejezés, inkább az derül ki, hogy Jézus megtérésre, fejlődésre hívja a farizeusokat: „Nem érzéketek még be a célba, még van mit tanulni. Menjetek tovább az úton!”

Ez a felhívás minden keresztény embernek is szól: Soha nem érkeztl még meg: Úton jársz. Jó esetben a Krisztuskövetés útján. Ez pedig azt jelenti, hogy folyamatosan tanulsz új dolgokat Istenről, magadról, a világról. ÉS formálódsz ez által a tudás által. Krisztushoz hasonlóbbá formálódsz.

Itt Jézus pont annak megértésére hívja ezeket a farizeusokat, hogy *tanuljátok meg, mit jelent ez: „Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot.”* Az irgalmasság is egy olyan tulajdonság, ami Istenben tökéletesen megvan, de nekünk egy életen át kell tanulgatnunk.

Mik azok az okok, amik miatt megállunk az úton, és nem akarunk tovább menni?

Felfuvalkodottság – én már tökéletes (megtért) keresztény vagyok.

Önzés – nekem elég annyi hit, hogy tudjam kérni Istentől, amire szükségem van, és a feszültségeimet kiönteni imában. Az én szükségleteim számítanak egyedül. Az, hogy Ő mit akar tőlem, nem számít.

Hamis Istenkép – olyannak látom Istent, akihez nem érdemes közelíteni (félelmetes, gyöngye, igazságtalan stb.)

Kinőtt hit – elmarad a hitem fejlődése a személyiségem egyéb összetevőinek(intellektus, érzésvilág) fejlődésétől, s így a hit valamilyen gyermekséghez kapcsolódó dolognak látszik előttem. A mikulásban közezső-csoportos koromig, a húsvéti nyúlban nagycsoportos koromig, Istenben 15 éves koromig hittem ...

Viszont, ha komolyan vesszük, amit Jézus mond, az több okból is nagyon vigasztaló lehet:

1. Nem baj, ha még nem vagyok tökéletes – úton járunk, valahova már eljutottunk, van, ami még előttünk áll
2. Mindig lesznek új megvalósítandó izgalmas céljaink – nem fogyunk ki az életünk utolsó percéig az élet értelméből: van és lesz miért élnünk, még 104 éves korunkban is.
3. Istennek nem csak egy kipipálandó feladat vagyunk (megváltottam, ő már rendben van...), hanem az életünk társa, vezetője akar lenni. Új és új módon tapasztalhatjuk meg vezetését napról napra.

Engedjük, hogy Isten a hitünket is személyiségünk többi összetevőjével párhuzamosan növelje! „Menjünk!”